

ГАЛИЦЬКИЙ Анатолій Петрович

Директор компанії
ПП «Фірма «Кадекс і К»

Випускник факультету механізації та автоматизації
виробничих процесів (1976)

Народився 1 січня 1950 р. в селі Бучки Малинського району Житомирської області в сім'ї Петра Йосиповича та Ольги Михайлівни Галицьких. Батько працював головним економістом радгоспу.

У 1967 р. закінчив середню школу. 1968 р. був призваний до лав армії. Оскільки з дитинства захоплювався технікою, після демобілізації, у 1971 р., вступив до Львівського лісотехнічного інституту на факультет механізації та автоматизації виробничих процесів. Закінчив ЛЛТІ в 1976 р. за спеціальністю «Машини і механізми лісової та деревообробної промисловості».

Анатолій Галицький —
випускник лісотеху

Після закінчення інституту А. П. Галицький почав працювати на суднобудівному заводі «Ленінська кузня» (м. Київ). У 1976–1979 рр. — інженер-конструктор на цьому заводі. В 1979–1985 рр. був заступником начальника відділу інструментального господарства, з 1985 до 1990 р. працював заступником директора з підготовки виробництва.

Починаючи з 90-х рр. минулого століття, А. П. Галицький є

директором ПП «Фірма «Кадекс і К». Основним видом діяльності компанії є виробництво електророзподільної та контрольної апаратури. Технологію та виробництво клапанних пар для глибоких штангових насосів, призначених для видобування нафти, з керамічного композиційного матеріалу марки КХН (карбід-хром-нікель) фірма «Кадекс» освоїла ще у 1996 р. Твердість, зносостійкість і корозійна стійкість карбіду хрому в агресивних середовищах — морській воді, лужних розчинах, органічних речовинах, кислотах — вищі, аніж у нержавіючій сталі та сталітуту. Застосування таких клапанних пар дозволяє суттєво збіль-

шити міжремонтний інтервал роботи насоса, підвищити його експлуатаційні характеристики та продуктивність.

Анатолій Петрович Галицький — відкрита, товариська, активна людина. Віддавна, ще зі студентських років, має пристрасть до нових вражень, подорожей, особливо за кермом автомобіля. Ще одне велике захоплення — риболовля.

Одружений. Дружина Олена працює в університеті Т. Г. Шевченка на кафедрі органічної хімії. Дочка Єлизавета закінчила Київський національний лінгвістичний університет. Нині працює в гімназії «Консул».

Анатолій Петрович вважає студентські роки найкращою порою свого життя. Із вдячністю згадує ректора Львівського лісотехнічного інституту Арсенія Івановича Яцюка, унікальну людину та непересічного керівника, який завжди підтримував своїх студентів, добре розумів їхні проблеми та потреби. До числа улюблених педагогів А. П. Галицький зараховує також декана Т. А. Носовського, викладачів Г. У. Черепанову, В. В. Шостака, Б. В. Вострець. Напрочуд теплі взаємини були у студентів із секретарем кафедри Г. В. Лев, завжди готовою вислухати, зрозуміти, дати пораду.

Незабутні спогади залишилися про часи проживання у студентському гуртожитку. З товаришами по кімнаті, Григорієм Возним та Богданом Столяром, за роки навчання

здружилися дуже тісно, були як одна сім'я. Міцна дружба у Анатолія Галицького склалася також із сусідами по блоку — Олександром Новіковим та старостою своєї групи Ігорем Копчаком. Старший на рік Микола Кірик, нині доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри деревообробного обладнання та інструментів, ніколи не відмовлявся поділитися із молодшими товаришами своїм неабияким багажем знань, допомогти, дати пораду. Хлопці завжди підтримували один одного, виручали в скрутних ситуаціях, разом проводили дозвілля — ходили в турпоходи в Карпати. Анатолій Петрович і нині підтримує постійний зв'язок зі студентськими друзями.

Із донькою Єлизаветою